

Bohoslužba 20. 6. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Hospodin je dobrotivý, přímý, proto ukazuje hříšným cestu. On pokorné vede cestou práva, on pokorné učí chodit po své cestě. (Žalm 25,8–9)

Pozdrav

Píseň: 221

Modlitba: Bože, naše spáso a naše sílo, různé věci nás zneklidňují a vzbuzují v nás obavy a úzkosti. Přerůstají nám přes hlavu a přesahují naše schopnosti. Uprostřed starostí a strachu ztrácíme radost a pokoj. Ale u tebe je naděje, ty máš řešení i tehdy, když my propadáme zoufalství. Ukaž nám tedy svou záchrannou moc, když nás ohrožují různé životní bouře. Dokázal jsi ji na Ježíšovi, kterého jsi neoponechal smrti. Zachraň i nás od strachu, nevíry a hříchu skrze Ježíše Krista, svého Syna a našeho Pána a bratra, který s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: 1. Samuelova 17,32–49

Píseň: 107,1–6

2. čtení: Marek 4,35–41

Kázání

„Vzhůru na druhou stranu!“, vyzývá Ježíš učedníky, když dokončil svou řeč k posluchačům. Z našeho pohledu může vypadat plavba po Galilejském moři, resp. jezeru, jako cosi exotického a dobrodružného. Jenže pro učedníky, přinejmenším pro některé, se jednalo o docela běžnou záležitost. Byli přece rybáři a hladina Galilejského jezera tak pro ně představovala obvyklé pracoviště. Ale i tihle profesionálové se dostali do problémů. Do velkých problémů. Jde jim o život. Nebo si to alespoň myslí. Pokud ale panikaří zrovna oni, pak to asi nebude úplně zbytečný poplach. Můžete si to představit: večerní či dokonce noční bouře na lodičce, která se kymácí ve vlnách, nabírá vodu a zdá se, že brzy půjde ke dnu. I s posádkou. Tahle scéna má v sobě ale ještě něco navíc, ještě další, duchovní náboj: moře totiž bylo pro Izraelce podezřelým živlem, sídlem chaosu a nebezpečných protibožských sil. Zkrátka smrt je nablízku – stačí málo a budou vtaženi do jejího chřtánu. Může nám to připomínat souboj Davida s Goliášem, malého s velkým.

A teď kontrastní obrázek – na rozdíl od učedníků si Pán Ježíš klidně spí. Nevadí mu, že do lodky se valí voda, že kolem zuří bouře a učedníci se připravují na sestup do mořských hlubin. Vypadá to dost zvláště a nepochopitelně, že mohl spát v takových podmínkách. Snad tady evangelista Marek chtěl upozornit na některé starozákonního motivy. A také to ukazuje na Ježíšovy klasické lidské potřeby jako je spánek a odpočinek. Ale podstatné pro nás zkrátka je, že Ježíš spí a učedníci ho musejí vzbudit. A hned ho zahrnou výčitkou. Vždyť jsou ve smrtelném nebezpečí a on dělá, že se nic neděje. Nevšímá si toho. Je mu to snad jedno? Nezajímají ho jejich životy? Stará se vůbec o život svůj?

Probuzením přimějí učedníci Ježíše k činu. Okřikne zuřící živly jako nějakého nečistého ducha a je klid. Bouře i vítr najednou utichají. Je velké ticho. Ježíš prokazuje, že jedná s Boží mocí a autoritou. A také ukazuje, že mu není jedno, co s nimi je a bude. Ale není mu také jedno, jak se jeho žáci se situací ohrožení vypořádali. V nastalém tichu se nyní zase on obrací s výčitkou na ně. Kritizuje jejich strach a nedostatečnou či přímo chybějící víru. Ano, jejich strach můžeme předpokládat a dokážeme ho pochopit, ale že by jim chyběla víra? Taková výčitka nám už sedět nemusí. Vždyť nebylo projevem víry právě to, že Ježíše probudili, že se na něho obrátili, když už si nevěděli rady? Není projevem víry právě to, když se modlíme, když se obracíme na Boha, na Ježíše a nechceme si všechno zařídit sami? To bychom se měli klidně obejít bez něho a jednat na vlastní pěst?

Co jim tedy Pán vyčítá, jak to myslí? Chtěl, aby učedníci byli na cestě víry dál. Měli by mít dospělou víru. Snad si ji můžeme představit jako víru, která vydrží i Boží mlčení a nepropadá hned zoufalství a strachu. To ale neznamena, že s Bohem přestává počítat. Právě naopak, je přesvědčena, že Bůh má věci pod kontrolou, že jeho království je již tady a jeho principy se prosadí navzdory nepříznivým okolnostem. Když se podíváme na naše životy, na naši plavbu životem, dá se říci, že jsme stále něčím ohroženi. Svoji existenci nemáme plně ve svých rukou. Nevíme, co se stane za chvíli, natož abychom věděli, co se stane zítra nebo za rok. Stačí si vzpomenout jak covidová pandemie nečekaně změnila život v podstatě na celé planetě. Kdo by s tím ještě krátce před jejím vypuknutím počítal... Dospělá víra by pak mohla znamenat, že nejsme jako dítě, které se při sebemenším náznaku nebezpečí hned běží schovat pod máminu sukni. Že se dokážeme osvobodit od úzkostného strachu o vlastní život, ale počítáme s tím, že Bůh je nám nakloněn a ví o nás. Že je s námi na jedné lodi a i když to pro nás nedopadne příznivě, neznamena to, že Bůh je zlý, nebo že není vůbec. Zkrátka víra jako protiklad strachu. Víra v Boha je zaměřena dále než jen na horizont našeho pozemského života. Bůh, který do světa skrze Ježíše přinesl své království, svou vládu, nekapituluje před zlem, ale dovede své dílo k úspěchu. Víra, kterou by rád viděl Ježíš u svých učedníků by pak konkrétně mohla znamenat jejich důvěru, že to, co jejich učitel dosud dělal a říkal, nevezme za své v mořských hlubinách.

To vše ale neznamena, že modlitba pozbývá na důležitosti a můžeme ji klidně ze svého života vyřadit, abychom Pána Boha zbytečně nerušili. Modlitba může právě naopak vyjadřovat důvěru, že Bůh o nás ví i v aktuálních těžkostech a že se můžeme svěřit do jeho péče. Modlitba v kritické situaci tedy nemusí spočívat v zoufalém vztekání se, kde Bože jsi a jak jsi to mohl dopustit...? Ani se nemusí jednat o předkládání návrhu, jak má vše Pán Bůh zařídit, co od něj přesně čekáme. Ačkoli o svých představách mu určitě říct smíme, ale řešení bychom raději měli nechat na něm.

Jak je na tomto příběhu patrné a jak to zřejmě známe i z našich zkušeností, není skutečná víra jednoduchou a automatickou záležitostí. Zažíváme pochybnosti, strach a ne a ne se k víře odhodlat nebo ji udržet. Možná se točíme příliš kolem sebe a neodvážíme se zcela pohledět na Krista a plně se mu svěřit. Tím si zrovna nepomůžeme a strachu se nezbavíme. Avšak našťastí nás tento příběh ujišťuje o tom, že on může jednat, i když nám víra chybí, a že jeho moc je jistá a nezávislá na nás. Ale život ve strachu a úzkostech jistě není tím, o čem bychom měli stát. Prosme tedy Pána, aby v nás vzbudil skutečnou víru.

Píseň: 200

Přímluvy

Volejme k Bohu a žádejme ho o pomoc slovy: Pane, smiluj se:

Dobrý Bože, pomoz nám čelit bouřím a nesnázím života s důvěrou ve tvou blízkost a pomoc. Nedopusť, abychom se poddali beznaději. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kteří jsou zahlceni prací a jinými starostmi, za ty, kteří se zbytečně znepokojují. Dej, ať dokáží upřít pohled na tebe. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za církve v celém světě a za ty, kdo v ní slouží. Vyprošujeme požehnání pro čerstvé absolventy vikariátu a jáhenské praxe. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za oběti náboženského, politického či ekonomického útlaku, nespravedlnosti a násilí. Dej, ať se zlepší situace v Nigérii, Bělorusku nebo Myanmaru. Proměň smýšlení těch, kdo se dali do služeb zla. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za žáky, a studenty, ale také za učitele na konci tohoto zvláštního školního roku. Pomoz jim úspěšně zvládnout, co je třeba. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kteří nemají nikoho blízkého i za ty, jejichž vztahy jsou napjaté. Daruj schopnost smíření a spolupráce také do vyostřených mezinárodních poměrů. Voláme: Pane, smiluj se.

Prosíme, abys nám odpustil naše viny a dal nám sílu odpustit těm, kdo se jakkoli provinili proti nám. Voláme: Pane, smiluj se.

Tichá chvíle

Modlitba Páně

Píseň: 623

Ohlášky

Program v následujícím týdnu:

Konfirmační cvičení a náboženství v následujícím týdnu odpadají.

středa 17:30 hod.- biblická hodina v Diakonii a zároveň on-line,

pátek 17 hod. - oheň na farní zahradě,

- pozvání ke sdílení a společenství napříč generacemi (občerstvení si přineste),

neděle 9 hod. - bohoslužby s dětmi na závěr šk. roku

- v rámci bohoslužeb vykonáme celocírkevní sbírku solidarity sborů

Narozeniny v následujícím týdnu oslaví Miloš Vávra. Přejeme mu vše dobré a boží požehnání do dalších dnů.

Poslání: Všechnu ,svou starost vložte na něj‘, neboť mu na vás záleží. (1. Petrův 5,7)

Požehnání: Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. (1. Tesalonickým 5,23)

Píseň: 672